

AL COL·LE I A CASA, EN PAU

L'Andrea, avui ens explicava...

Sí, s'apropa el dia de la Pau i a l'escola farem algun acte per ser més conscients que tots i totes nosaltres podem fer que es respiri una mica més de Pau en aquest món, que plora però que no perd l'esperança.

Ei! No penseu que només parlem de la Pau durant aquest temps, se'n parla i es treballa sempre... Mireu! (i li demana el mòbil a la mare) Ho vam gravar i ho vam penjar a les xarxes socials perquè poguéss arribar a tothom.

Aquest primer trimestre hem parlat de diferents conflictes bèl·lics que estan succeint al món, alguns fan més soroll que d'altres i alguns semblen oblidats, mentre les armes no paren de fer mal... Però també hem parlat de la guerra que podem originar a casa, a l'escola, al carrer, a la ciutat o en un poble petit, per manca de respecte i d'empatia, perquè potser el primer que hauríem de fer és saber-nos escoltar.

Després d'una bona posada en comú i reflexió, de veure vídeos i informatius infantils, que ens van mostrar la realitat, vam decidir que ens havíem de fer sentir, com a mínim, a l'escola; que havíem de transmetre el nostre missatge de Pau, que havíem de convidar a tothom a dir la seva, a unir-nos en una sola veu, per cridar ben fort:

LA PAU, LA MILLOR OPCIO

I vam posar fil a l'agulla i vam començar a construir el nostre manifest. Aquí el podeu escoltar:

Les noies i els nois de 6è de primària, davant els fets injustificables que estan tenint lloc a altres llocs del món, volem manifestar que:

La PAU al món és el nostre desig.

Les guerres són dolentes perquè només fan mal a les persones i al final no s'aconsegueix res de res.

La guerra fa por, crea diferències. La violència i les armes mai no han solucionat

cap conflicte.

Siguís del bàndol que siguís, no guanyes res, i en canvi, et deixa ple de cicatrius.

Les guerres treuen el pitjor de l'ésser humà; prou de bombes, prou d'armes,

prou d'odi i ràbia.

Nosaltres pensem i creiem, que el món pot ser un lloc molt més acollidor, on càpiga tothom, on el diàleg estigui per sobre de les armes i que una bona reflexió eviti els insults i les baralles.

Per tot això, volem que entre totes i tots treballem per un món millor:

Escoltar-nos és necessari.

Sempre s'ha de dialogar i mai utilitzar la violència.

Ens hem de conèixer: com som, què pensem i què sentim. No tenir prejudicis.

El respecte pels altres és la clau per assolir l'entesa entre les persones.

Tenim el deure d'ajudar a les persones que ho necessiten amb tots els recursos possibles. En cap cas alimentar la violència amb més violència.

Cal un canvi: aprendre a ser altruistes.

El món necessita Pau perquè aquest ho està passant molt malament per culpa de les guerres. Necessitem una humanitat més solidària i humil.

Vivim en un sol planeta, com si tinguéssim un altre on anar...

Alumnes de 6è de primària

Però no vam acabar aquí... Vam citar a tota la comunitat educativa, una tarda, a la sortida de l'escola; a expressar el nostre sentiment en contra de totes les guerres i en favor de la Pau a través d'una frase, un dibuix o qualsevol altra proposta que podien enganxar en un mural participatiu que vam preparar al pati. El mural estava acompanyat amb la música de cançons significatives i amb grans cartells enganxats a les parets, d'imatges i lemes que també s'unien a la nostra crida, remouvant una mica el nostre pensament o perquè no dir-ho... el nostre cor.

Què us sembla...? – va preguntar l'Andrea, quan va acabar d'explicar tot el que havia fet amb els seus/ves companys/es de 6è.

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

- 1.- Fem dels nostres fills i filles, persones empàtiques i solidàries?
- 2.- Som conscients que podríem evitar moltes guerres quotidianes? Com?
- 3.- Com ajudem als nostres fills/es a resoldre conflictes? Dialoguem?
- 4.- Com podem ajudar-nos perquè hi hagi menys baralles, menys insults, menys enveges?
- 5.- Els nostres fills/es estan informats del què passa al món? Quines vies fem servir?
- 6.- La Pau es fa cada dia, a cada moment. La sabem veure? On la trobem?